

- 3) Членове 167—171 и 178 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45, както и Директива 2008/9 трябва да се тълкуват в смисъл, че едностранното анулиране на фактура от доставчика, след като държавата членка по възстановяване е приела решение за отхвърляне на заявлението за възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС), основаващо се на тази фактура, при положение че това решение вече е станало окончателно, последвано от издаването на нова фактура във връзка със същите доставки от този доставчик през последващ период на възстановяване, без оспорване на самите доставки, няма никакво значение за съществуването на правото на възстановяване на ДДС, което вече е било упражнено, нито за периода, във връзка с който то трябва да бъде упражнено.

(¹) ОВ С 279, 24.8.2020 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — наказателно производство срещу ZX

(Дело C-282/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6, параграф 3 — Права на заподозрените лица и на обвиняемите да бъдат информирани за правата и т. — Членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Национално законодателство, което не предвижда процесуален ред за отстраняване след разпоредителното заседание на неяснота и непълнота, опорочаващи съдържанието на обвинителния акт)

(2021/C 513/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното наказателно производство

ZX

при участието на: Специализирана прокуратура

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 3 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство, което не предвижда процесуален ред за отстраняване, след разпоредителното заседание по наказателно дело, на неяснота и непълнота, които опорочават съдържанието на обвинителния акт и нарушават правото на обвиняемия да му бъде предоставена подробна информация относно обвинението.
- 2) Член 6, параграф 3 от Директива 2012/13 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че запитващата юрисдикция е длъжна, доколкото е възможно, да направи съответстващо тълкуване на националното законодателство относно изменението на обвинението, което тълкуване да даде възможност на прокурора в съдебното заседание да отстрани опорочаващата съдържанието на обвинителния акт неяснота и непълнота по начин, при който правото на защита на обвиняемия е действително и реално защитено. Само ако приеме, че съответстващо тълкуване в този смисъл не е възможно, запитващата юрисдикция следва да остави без приложение националната разпоредба, която забранява прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за съставяне на нов обвинителен акт.

(¹) ОВ С 287, 31.8.2020 г.